

Nemůže být každy jako já

Šediváci

1. Otevřu si ledničku, ufláknu kus špeku potom sáhnu do skříně a opráším deku

nachystám si drobný na vlak a pod klobouk háro svý si dám.

Ze zdi sundám kytáru, oblíknu si džíny najdu boty do páru, koši li ze špíny

kanárovi šoupnu zrní sbalím bágel a cejtím se jak král.

R: Není dáno každymu, cejtít vůni modřínů nemůže být každy jako já.

Na tý louce zelený, ukáže se že není pro každyho tráva ako ráť.

2. V couráku mi závidí všechny starý báby když to na ně vybalím, jak Malajka vábí

smějou se a povídají že prej na kytáru pěkně hrám.

Na konečný v hospodě v starým zapadáku k pívu grátis dávají d va okurky z láku

dám si jedno točený pak řeknu ahoj a vodpluju v dál.

R: Není dáno každymu, cejtít vůni modřínů nemůže být každy jako já.

Na tý louce zelený, ukáže se že není pro každyho tráva ako ráť.

3. A teď se vám pochlubím, co vůbec nikdo neví že prej sem vl k samotář, každymu se jeví

jenom jeden kvítek mladý dobře ví, že nevandruju sám.

Taky jezdí sama ven a to se mi líbí oči modrý jako len a spl ní, co slíbí

zkrátka takovejdle vandr nemůže mít každy jako já.

R: Není dáno každymu, cejtít vůni modřínů nemůže být každy jako já.

Na tý louce zelený, ukáže se že není pro každyho tráva ako ráť.